> Nie mam bowiem żadnego upodobania w śmierci umierającego, mówi Pan BÓG. Odwróćcie się więc, a będziecie żyć.
>
> *— Ezechiela 18:32*

Książka: Stary Testament / Ezechiela
Tematy: pokuta, nawrócenie, śmierć, Życie wieczne, sprawiedliwosc

Interpretacja:
Werset *Ezechiela 18:32* ukazuje Bożą wolę wobec nas wszystkich. Bóg mówi w nim, że nie pragnie śmierci człowieka, lecz chce, abyśmy zwrócili się do Niego i zyskali życie wieczne. To niezwykle potężna obietnica, która zapewnia nas, że Bóg ma dla nas plan – plan ukierunkowany na życie, a nie na śmierć.

Wezwanie do nawrócenia

Werset ten wzywa nas również do tego, byśmy odwrócili się od swoich grzechów i *przyjęli Chrystusa jako Zbawiciela*. Tylko dzięki zwróceniu się do Niego możemy dostąpić życia wiecznego, które Bóg nam obiecał. Musimy uznać, że nasze decyzje i czyny były sprzeczne z Bożą wolą, i prosić Go o przebaczenie. On zawsze jest gotów nam wybaczyć, gdy szczerze żałujemy za grzechy i szukamy Jego miłosierdzia.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Bo smutek, który jest według Boga, przynosi pokutę ku zbawieniu, czego nikt nie żałuje; lecz smutek według świata przynosi śmierć.
>
> *— II Koryntian 7:10*

Książka: Nowy Testament / II Koryntian
Tematy: pokuta, nawrócenie, smutek, Zbawienie, troska

Interpretacja:
W *II Koryntian 7:10* mówi o dwóch rodzajach smutku: smutku według Bożej woli oraz smutku tego świata. Smutek według Bożej woli prowadzi nas do nawrócenia i zbawienia. Pojawia się on, gdy uświadamiamy sobie, że nasze postępowanie nie podoba się Bogu, i jesteśmy gotowi na zmianę.

Pokuta dla zbawienia

Nawrócenie jest kluczowym pojęciem w życiu każdego chrześcijanina; to decyzja o zmianie kierunku życia i odwróceniu się od grzechu. Smutek według Bożej woli prowadzi do nawrócenia, a nawrócenie prowadzi do zbawienia. Gdy żałujemy za grzechy, wyznajemy wiarę w *Jezusa* i przyjmujemy Jego ofiarę, doświadczamy zbawienia, które On nam oferuje.

Smutek tego świata

Smutek tego świata to smutek, który do niczego dobrego nie prowadzi; jest to smutek pusty i pozbawiony sensu. Pojawia się on, gdy tracimy coś dla nas cennego – czy to relację, pracę, czy dobra materialne. Taki smutek może prowadzić do lęku i depresji.

Skutek w postaci śmierci

Werset ten ostrzega, że smutek tego świata sprowadza śmierć. Nie chodzi tukoniecznie o śmierć fizyczną, lecz o śmierć duchową, która oddziela nas od Boga. Smutek tego świata może sprawić, że oddalimy się od Boga i damy się pochłonąć własnym problemom oraz troskom.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Bo PAN, wasz Bóg, jest łaskawy i miłosierny i nie odwróci od was swojego oblicza, jeśli powrócicie do niego.
>
> *— II Kronik 30:9*

Książka: Stary Testament / II Kronik

Tematy: pokuta, nawrócenie, Przebaczenie, laska, miłosierdzie

Interpretacja:

Werset *II Kronik 30:9* zachęca nas, byśmy zwracali się do Pana z prośbą o miłosierdzie. Miłosierdzie jest kluczowym motywem w Biblii, gdyż odnosi się do współczucia i niezasłużonej życzliwości, jakimi Bóg nas obdarza mimo naszych błędów i grzechów. W tym sensie Bóg jest gotów przebaczyć i udzielić pomocy każdemu, kto zwraca się do Niego z pokornym i skruszonym sercem.

W ludzkiej naturze leży skłonność do oddalania się od Boga oraz zapominania o Jego miłości i miłosierdziu. Czasami pozwalamy, by okoliczności i trudności nas pochłonęły, tracąc z oczu fakt, że Bóg jest zawsze gotów okazać nam miłość i wyciągnąć pomocną dłoń. Dobra wiadomość jest jednak taka, że w każdej chwili możemy zwrócić się do Niego i doświadczyć Jego miłości oraz łaski.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> I jeśli mój lud, który jest nazywany moim imieniem, ukorzy się, będzie modlić się i szukać mojego oblicza, i odwróci się od swoich złych dróg, wtedy wysłucham go z nieba, przebaczę mu grzech i uzdrowię jego ziemię.
>
> *— II Kronik 7:14*

Książka: Stary Testament / II Kronik

Tematy: pokuta, nawrócenie, Przebaczenie, wyzdrowienie, pokora

Interpretacja:

Werset *II Kronik 7:14* stanowi wezwanie do pokory, modlitwy i nawrócenia. Jeśli pragniemy dostąpić Bożego przebaczenia i uzdrowienia naszej ziemi, musimy poddać się Bogu, szukać Jego woli i ufać, że On nam pomoże. Musimy zachowywać pokorę w relacjach z Bogiem i z innymi ludźmi oraz modlić się z wiarą i ufnością, aby Bóg nas wysłuchał, a my byśmy mogli odwrócić się od naszych złych dróg.

Werset ten jest obietnicą dla wszystkich, którzy szukają Boga i pragną zmienić swoje życie. Jeśli będziemy pokorni, będziemy modlić się z wiarą i porzucimy złe postępowanie, Bóg nam przebaczy i nas uzdrowi. Niech ten werset będzie dla nas zachętą, by szukać Boga całym sercem i być posłusznymi Jego woli w naszym życiu.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Nie zwleka Pan ze spełnieniem obietnicy, jak niektórzy uważają, że zwleka, ale okazuje względem nas cierpliwość, nie chcąc, aby ktokolwiek zginął, lecz aby wszyscy doszli do pokuty.

> — *II Piotra 3:9*

Książka: Nowy Testament / II Piotra
Tematy: pokuta, nawrócenie, cierpliwość, obietnice, Zbawienie, czasy ostateczne

Interpretacja:
II Piotra 3:9 przypomina nam o Bożej cierpliwości i miłosierdziu, ukazując, że Bóg nas kocha i pragnie, aby wszyscy ludzie się nawrócili i wybrali podążanie Jego drogą.

Często tracimy cierpliwość, gdy sprawy nie układają się po naszej myśli, jednak Bóg ma doskonały plan dla każdego z nas, a Jego czas jest zawsze właściwy. Ten fragment zachęca nas do refleksji i uświadomienia sobie, że Boże zamysły wykraczają poza nasze własne pragnienia i że tylko On zna właściwy moment na spełnienie swoich obietnic.

Kontekst historyczny

Kontekst historyczny *2. Listu św. Piotra* jest kluczowy dla zrozumienia znaczenia tego wersetu. W księdze tej *Piotr* zwraca się do wspólnoty wiernych zmagającej się z trudnościami wynikającymi z prześladowań i herezji. Prześladowania przybrały na sile i wydawało się, że Bóg opuścił Kościół; Piotr jednak przypomina wiernym, że Bóg jest wierny i zawsze obecny.

W czasie powstawania listu ludzie z niecierpliwością oczekiwali powrotu *Jezusa* i spełnienia Jego obietnicy rychłego przyjścia. Piotr wyjaśnia, że choć ich oczekiwania mogły być błędne, Bóg ma plan dotyczący tego powrotu i – co napawa nadzieją – daje czas na nawrócenie.

Bóg jest cierpliwy i miłosierny

Werset ten ukazuje wielką cierpliwość i miłosierdzie Boga, który pragnie, aby wszyscy ludzie się nawrócili i dostąpili odkupienia. Nikt nie jest bardziej zainteresowany naszym zbawieniem niż Bóg, gdyż to On nas stworzył i głęboko nas kocha.

Jest On tak miłosierny, że daje nam czas na nawrócenie – nie dlatego, że waha się co do swoich zamiarów, lecz dlatego, że pragnie, aby wszyscy zostali zbawieni i zaznali wewnętrznego pokoju. Ważne jest, by okazywać wdzięczność za Jego cierpliwą miłość i każdego dnia zabiegać o Jego przebaczenie.

Moc nawrócenia

Nawrócenie stanowi fundamentalny element naszej wiary, gdyż pozwala nam zbliżyć się do Boga i otrzymać Jego łaskę. Werset ten przypomina nam, że Bóg nie chce, aby ktokolwiek zginął, lecz by wszyscy się nawrócili i mieli szansę na osiągnięcie zbawienia.

Nawrócenie to proces wymagający pokory i siły woli, a jednocześnie źródło ogromnej siły, która pozwala nam iść naprzód. Bóg daje nam szansę na nawrócenie, abyśmy mogli osiągnąć prawdziwe szczęście; musimy jednak pamiętać, że nawrócenie nie zawsze jest łatwe – to wymagające zadanie, które wiąże się z wysiłkiem, pokorą i wytrwałością.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Zbliżcie się do Boga, a on zbliży się do was. Obmyjcie ręce, grzesznicy, i oczyśćcie serca, ludzie umysłu dwoistego.
>
> *— Jakuba 4:8*

Książka: Nowy Testament / Jakuba
Tematy: pokuta, wyznanie grzechu, oczyszczenie, sprawiedliwosc, grzech

Interpretacja:
Werset *Jakuba 4:8* jest wezwaniem do bliskości i społeczności z Bogiem. Apostoł *Jakub* zachęca nas, byśmy zbliżyli się do Boga, aby On mógł zbliżyć się do nas. Zbliżanie się do Boga wiąże się z pokorą i zmianą życia, która znajduje odzwierciedlenie w naszych

czynach.

Zbliżcie się do Boga

Zbliżanie się do Boga powinno być priorytetem w życiu każdego wierzącego. Wiąże się to z dążeniem do nieustannej łączności z Bogiem poprzez modlitwę, czytanie Pisma Świętego, rozmyślanie i uwielbienie. Bliskość z Bogiem jest kluczowa dla naszego życia duchowego, gdyż umacnia wiarę, daje pocieszenie w trudnych chwilach i pozwala doświadczyć Jego bezwarunkowej miłości.

On zbliży się do was

Bóg jest zawsze gotów zbliżyć się do nas, ale to my musimy wykonać pierwszy krok. Gdy szukamy Boga szczerze i z pokorą, On zawsze odpowiada. Ważne jest, by pamiętać, że Bóg nie jest od nas daleko; jest zawsze obecny w naszym życiu – musimy jedynie zwrócić się ku Niemu.

Grzesznicy, oczyśćcie ręce

Wezwanie do oczyszczenia rąk odnosi się do potrzeby pokuty i wyznania win. Zbliżając się do Boga, musimy czynić to z sercem pełnym skruchy i gotowością do zmiany. Jeśli zgrzeszyliśmy, musimy to wyznać, okazać skruchę i prosić o przebaczenie. Tylko wtedy możemy doświadczyć prawdziwego Bożego przebaczenia i miłości.

Ludzie chwiejnego serca, oczyśćcie serca

Określenie „ludzie chwiejnego serca” odnosi się do osób o chwiejnej wierze – tych, którzy wątpią i wahają się między miłością do Boga a miłością do świata. Wezwanie do oczyszczenia serca oznacza wewnętrzną przemianę, w której wierzący postanawia porzucić grzech i prowadzić święte życie *w Chrystusie*.

Oczyszczanie serca to proces wymagający wielkiej dyscypliny i wytrwałości, a zarazem kluczowe zadanie dla naszego życia duchowego.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> I Bóg widział ich czyny, że odwrócili się od swojej złej drogi, i Bóg pożałował tego nieszczęścia, które zapowiedział im czynić, a nie uczynił.
>
> *— Jonasza 3:10*

Książka: Stary Testament / Jonasza
Tematy: pokuta, nawrócenie, zlo, Przebaczenie, laska, grzech

Interpretacja:
Przesłanie, które Bóg nakazał *Jonaszowi* przekazać miastu Niniwa, było proste: mieszkańcy Niniwy musieli odpokutować za swoje złe czyny, w przeciwnym razie groziła im zagłada. Choć mieszkańcy Niniwy słynęli ze swej niegodziwości, przyjęli słowa Jonasza i szczerze okazali skruchę. Widząc szczerość ich nawrócenia, Bóg odstąpił od zamiaru zesłania na nich zapowiedzianej klęski i postanowił nie niszczyć miasta.

Werset ten wywołał wiele dyskusji na temat tego, czy Bóg może „żałować" swoich decyzji. Czy Bóg może zmienić zdanie w kwestii podjętych postanowień? Czy zdarza Mu się popełniać błędy? Jednak w tym kontekście słowo *„żałować"* nie oznacza zmiany Bożego zamysłu, lecz raczej zmianę w Jego relacji z ludzkością. Bóg dostrzega szczerość skruchy mieszkańców Niniwy i zmienia swoje nastawienie wobec nich. *Taka zmiana postępowania stanowi przejaw Bożego miłosierdzia i łaski*.

Jonasza 3:10 ukazuje również znaczenie skruchy i nawrócenia. Mieszkańcy Niniwy nie tylko żałowali swoich złych czynów, ale także porzucili swoje niegodziwe postępowanie. Przypomina nam to wszystkim, że prawdziwa skrucha musi wiązać się nie tylko ze zmianą nastawienia, ale także ze zmianą sposobu życia. Musimy porzucić złe uczynki i podążać

drogą prawości oraz sprawiedliwości.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Doświadczajmy i badajmy nasze drogi, nawróćmy się do PANA.
>
> *— Lamentacje 3:40*

Książka: Stary Testament / Lamentacje

Tematy: pokuta, nawrócenie, życie

Interpretacja:

Zbadajmy i oceńmy nasze postępowanie

Badanie własnej drogi wiąże się z analizą i oceną naszego postępowania oraz myśli, aby upewnić się, że podążamy we właściwym kierunku. *Życie chrześcijanina* to droga wzrostu i przemiany, a autorefleksja stanowi w tym procesie niezwykle ważne narzędzie. Musimy zadawać sobie pytania: Czy postępuję zgodnie z zasadami miłości i sprawiedliwości? Czy przestrzegam Bożych przykazań? Czy w moim życiu jest coś, co odciąga mnie od Boga?

Zwróćmy się ku Panu

Szukanie Pana oznacza społeczność z Bogiem – nawiązywanie z Nim więzi poprzez modlitwę i czytanie Pisma Świętego. W codziennym życiu napotykamy wiele pokus i spraw odwracających uwagę, które mogą oddalić nas od Boga. Dlatego musimy świadomie Go szukać i zwracać się do Niego, prosząc o prowadzenie i pomoc.

Zwrócenie się ku Panu oznacza okazanie skruchy za nasze czyny oraz prośbę o wybaczenie wszelkich postaw czy myśli niezgodnych z Jego wolą. Nasza siła jako chrześcijan płynie z życia w bliskości z Bogiem, a nie z naszych własnych możliwości. Dlatego tak istotne jest utrzymywanie z Nim bliskiej relacji i nieustanne zabieganie o Jego

obecność oraz prowadzenie.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Wypełnił się czas i przybliżyło się królestwo Boże. Pokutujcie i wierzcie ewangelii.
>
> *— Marka 1:15*

Książka: Nowy Testament / Marka
Tematy: pokuta, nawrócenie, wiara, Krolestwo Boga

Interpretacja:
Werset Ewangelii *Marka 1:15* jest częścią fragmentu, w którym *Jezus* rozpoczyna swoją ziemską posługę, głosząc *Ewangelię* i czyniąc cuda w imię Boże. W tym wersecie Jezus kieruje do ludzi wezwanie do działania.

Pełnia czasu i Królestwo Boże

Aby zrozumieć znaczenie słów z Ewangelii *Marka 1:15*, należy pojąć biblijny kontekst, w jakim zostały one zapisane. W Starym Testamencie o „Królestwie Bożym” mówi się często jako o przyszłym stanie odkupienia i zbawienia. Prorok Izajasz zapowiadał, że Mesjasz przyniesie ludowi Bożemu czas radości i odnowy (Izajasza 61:1–3).

Rozpoczynając swoją publiczną działalność, Jezus potwierdził, że zapowiadany czas nadszedł, a Królestwo Boże jest bliskie. Jezus nie mówił o królestwie politycznym czy terytorialnym, lecz o duchowym królestwie zbawienia i odkupienia. W Nowym Testamencie królestwo to jest ukazywane zarówno jako rzeczywistość obecna, jak i przyszła; nadeszło ono już w osobie Jezusa, a jednocześnie w pełni urzeczywistni się w przyszłości, gdy Jezus powróci, by ustanowić swoje Królestwo na ziemi.

Wezwanie do nawrócenia i wiary

Jezus ogłosił, że skoro Królestwo Boże jest bliskie, konieczne jest nawrócenie i uwierzenie w Ewangelię. Nawrócenie jest odpowiedzią na Bożą łaskę; wiąże się ono z uznaniem, że grzech oddziela nas od Boga, z gotowością do zmiany sposobu życia oraz z pragnieniem *pojednania z Bogiem przez Chrystusa*. Z kolei wiara to ufność w odkupieńcze dzieło Jezusa na krzyżu oraz przekonanie, *że jest On Synem Bożym i Zbawicielem świata*.

Wezwanie do nawrócenia i wiary jest wezwaniem do zbawienia. Bóg pragnie, aby wszyscy ludzie nawrócili się i uwierzyli w Niego, by mogli osiągnąć życie wieczne. Nawrócenie i wiara nie są jednorazowym aktem, lecz ciągłym zobowiązaniem i sposobem życia. Każdego dnia musimy odnawiać naszą wiarę w Boga oraz żałować za nasze błędy i grzechy.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Ja wszystkich, których miłuję, strofuję i karcę. Bądź więc gorliwy i pokutuj.
>
> *— Objawienie 3:19*

Książka: Nowy Testament / Objawienie
Tematy: pokuta, nawrócenie, życie, miłość, kara

Interpretacja:
Księga Objawienia to ostatnia księga Nowego Testamentu, uznawana za proroctwo dotyczące końca świata. Zawiera ona wiele treści na temat Bożej miłości, miłosierdzia, sprawiedliwości i odkupienia. W szczególności werset *Objawienie 3:19* mówi o tym, jak Bóg upomina i karci tych, których miłuje.

Bóg upomina i karci

W *Objawienie 3:19* Bóg mówi: *„Ja wszystkich, których miłuję, strofuję i karcę”*. Słowo *„upominać”* oznacza wskazywanie na błąd lub udzielanie nagany. Słowo *„karcić”* odnosi się do skorygowania postępowania lub wymierzenia kary wychowawczej. Oba te pojęcia wskazują, że Bóg jest gotów ingerować w nasze życie, gdy potrzebujemy skorygowania i karcenia. Choć może się to wydawać surowe, w rzeczywistości jest aktem miłości.

Kiedy Bóg kogoś upomina lub karci, nie czyni tego lekkomyślnie ani pod wpływem kaprysu. Działa, ponieważ wie, że dana osoba potrzebuje pomocy w zmianie swojego postępowania lub w pokonaniu trudności. Zatem Boże upomnienie i karcenie płyną z miłości i mają na celu pomóc nam stać się lepszymi.

Dlaczego Bóg karci?

Biblia zawiera wiele przykładów sytuacji, w których Bóg upominał lub karcił ludzi. Na przykład Izraelici byli karceni wielokrotnie, gdy nie słuchali Boga i oddawali cześć bożkom. Znajdujemy tam również opisy proroków, których Bóg upominał, gdy nie wypełniali Jego poleceń.

Dlaczego jednak Bóg karci? Istnieje ku temu kilka powodów. Po pierwsze, Bóg karci nas, by skorygować nasze postępowanie, gdy zbaczamy z właściwej drogi. Wie, że jeśli będziemy nadal podążać w złym kierunku, sprowadzimy cierpienie na siebie i na ludzi wokół nas. Dlatego Bóg interweniuje, pomagając nam wrócić na właściwą ścieżkę. Po drugie, Bóg karci nas, by chronić przed złem. Gdy decydujemy się na coś, co może być dla nas niebezpieczne, Bóg może wkroczyć i udzielić nam nagany lub kary, aby powstrzymać nas przed realizacją tego zamiaru. Choć w danej chwili może się to wydawać surowe, może nas uchronić przed znacznie poważniejszymi kłopotami.

Co więcej, Bóg karci nas, by udzielić nam lekcji. Gdy postępujemy niewłaściwie, możemy wyciągnąć wnioski z własnych błędów i wzrastać w wierze oraz mądrości. Zamiast postrzegać karcenie jedynie jako karę, możemy widzieć w nim lekcję, którą musimy przyswoić, aby stać się lepszymi ludźmi.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Powróćcie do mnie, mówi PAN zastępów, a ja powrócę do was, mówi PAN zastępów.
>
> *— Zachariasza 1:3*

Książka: Stary Testament / Zachariasza
Tematy: pokuta, nawrócenie, posłuszeństwo, niezawodność

Interpretacja:
Księga Zachariasza to księga prorocka Starego Testamentu. Została ona napisana przez proroka *Zachariasza* po niewoli babilońskiej, gdy lud Izraela powrócił do ojczyzny i przystąpił do odbudowy miasta oraz świątyni. W tym kontekście przesłanie Zachariasza stanowiło wezwanie do duchowej odnowy i przywrócenia prawdziwego oddawania czci Bogu.

W *Zachariasza 1:3* Bóg zwraca się do ludu Izraela, wzywając go do nawrócenia i ukorzenia się, aby mógł do Niego powrócić.

Jak możemy odnieść to do naszego własnego życia?

To wezwanie do powrotu do Boga dotyczy nie tylko Izraelitów z czasów biblijnych, lecz całej ludzkości na przestrzeni dziejów. Każdy z nas w pewnym momencie życia musi powrócić do Boga – czy to dlatego, że się od Niego oddaliliśmy, czy też dlatego, że nigdy Go nie poznaliśmy.

Wezwanie do powrotu do Boga wiąże się ze zmianą kierunku naszego życia. Oznacza ono odwrócenie się od grzechu i złego postępowania oraz zwrócenie się ku Bogu całym swoim jestestwem. Tej zmiany kierunku nie jesteśmy w stanie dokonać o własnych siłach;

wymaga ona działania *Ducha Świętego* w nas.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*